

อนาคตภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ The Scenario of Academic Administration in Kindergarten Schools Provincial in the Northeastern Region

ณัฐพงศ์ มาแสง* สงวนพงศ์ ชวนชม** และ อำนาจ อยู่คำ***

นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล**

อาจารย์ ดร., สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล***

Natapong Masang* Sanguanpong Chuanchom** and Amnart Yookham***

Ph.D.Candidate in Educational Administration, Faculty of Education, Vongchavalitkul University*

Assistant Professor Dr. Faculty of Education, Vongchavalitkul University**

Dr. Faculty of Education, Vongchavalitkul University***

Corresponding author E-mail: Cowboy.ton13@gmail.com

(Received: October 02, 2023; Revised: November 15, 2023; Accepted: December 02, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพปัจจุบันในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด 2) อนาคตภาพที่เป็นไปได้ในการบริหารงานวิชาการ แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันในการบริหารงานวิชาการ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 165 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 0.97 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 และระยะที่ 2 ศึกษาอนาคตภาพที่เป็นไปได้ในการบริหารงานวิชาการ โดยใช้เทคนิค EDR แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การสัมภาษณ์เชิงลึก โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ขั้นตอนที่ 2 การทำ EDR รอบที่ 1 โดยการสอบถามเพื่อสรุปแนวโน้มและหาฉันทามติจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 21 คน ขั้นตอนที่ 3 การทำ EDR รอบที่ 2 โดยการยืนยันแนวโน้มที่เป็นไปได้จากผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิม และขั้นตอนที่ 4 การเขียนภาพอนาคตจากแนวโน้มที่เป็นไปได้ในระดับมากขึ้นไป มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และมีความสอดคล้องกันที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 รวมทั้งมีการยืนยันร้อยละ 85 ขึ้นไป

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันในการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 2) อนาคตภาพในการบริหารงานวิชาการ พบว่า (2.1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา คือ จัดทำหลักสูตรที่เน้นทักษะการอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณ เน้นทักษะภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ เป็นหลักสูตรแบบสหวิทยาการที่มีความยืดหยุ่น สอดคล้องความต้องการของผู้เรียน มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 (2.2) ด้านการพัฒนาการเรียนการสอน คือ ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการ มีวิธีการที่หลากหลายตามความสนใจ เพิ่มการเรียนรู้นอกห้องเรียนจากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่สอดคล้องกับนิสัยของเด็กยุคใหม่ และจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายความร่วมมือ (2.3) ด้านการพัฒนาสื่อวัตกรรมการเรียนการสอน คือ ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้สื่อวัตกรรมการเรียนการสอนและเทคโนโลยีผ่านเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่นำเสนอเนื้อหาสาระอย่างหลากหลายและทันสมัย (2.4) ด้านการพัฒนาการวัดและประเมินผล คือ ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้การวัดและประเมินผล

การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพจริง มีความยืดหยุ่น คำนึงถึงความถนัด และความแตกต่างระหว่างบุคคล วัดและประเมินผล ทั้งความรู้ความเข้าใจ ทักษะ ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

คำสำคัญ: อนาคตภาพ, การบริหารงานวิชาการ, โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด

Abstract

The objectives of the research were to study: 1) the current state of the academic administration of the Provincial Kindergarten school. 2) The possible scenario for academic administration is divided into two phases. The first phase studied the current state of academic administration in the sample group of 165 people using multistage sampling with the rating scale questionnaires; the index of item Objective Congruence (IOC) was 0.97 and the reliability was 0.86. The second phase is to study the possible scenario for academic administration by using the EDFR research technique. There are four steps to implement: 1) an in-depth interview using semi-structured interviews with five experts 2) inquire to summarise trends and consensus from 21 experts (EDFR round 1). 3) confirmation of the possible trends by the same group of experts (EDFR round 2) and 4) writing the scenario from the possible trends ranking from the high level, based on the median of 3.50 and the range between the quartiles of not more than 1.50, including confirmation from the percentage of 85 from experts.

The results were as follows: The overall current state of academic administration was at its highest level. The scenario for academic administration was as follows: (2.1) The scenario of school curriculum development will be focused on reading, writing, and computational thinking skills, with an emphasis on English and other languages. Be flexible with the interdisciplinary curriculum, corresponding to the interests and needs of learners. Contents corresponding to the changing world will be added to develop the characteristics of learners in the 21st century. (2.2) The scenario of instructional development will be promoted and supported for teachers to manage integrated instruction with several cooperative learning methods, according to the interests of learners. Learning outside the classroom is added through information and communications technology, corresponding to the habits of the new generation and the management of instructions through parental cooperation networks. (2.3) The scenario of the development of innovative media and technology will be promoted and supported for teachers to use innovation media and technology via several learning networks with various kinds of substances and be updated. (2.4) The scenario of assessment and evaluation will be promoted and supported by teachers to implement authentic assessment that is flexible and uses various resources, taking into consideration the interests and individual differences of learners. Assessment and evaluation include knowledge, understanding, learning skills, competency, morality, ethics, and desirable characteristics.

Keyword: The Scenario, Academic Administration, Kindergarten Schools Provincial

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การก้าวเข้าสู่โลกยุคโลกาภิวัตน์ส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วนของสังคมทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้า วัฒนธรรม การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และมาตรฐานเดียวกันทั่วโลก เป็นประโยชน์ต่อการเพิ่มคุณภาพสินค้าและบริการ ในที่นี้รวมถึง ผลกระทบอันเกิดกับภาคส่วนการศึกษาอันเป็นภาคส่วนสำคัญของการสร้างคนและการผลิตองค์ความรู้ด้วยเช่นเดียวกัน เช่น ทำให้การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันเกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง การพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้สามารถทำได้อย่างสะดวกและ รวดเร็ว (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2560) ดังนั้น เมื่อโลกเปลี่ยนแปลงไป ระบบการศึกษาจึงต้องเปลี่ยนให้สอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงของโลกหรืออาจสามารถจัดการศึกษาให้เป็นตัวนำของกระแสสังคม ริเริ่มให้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้รับ การศึกษา นั่นคือ การจัดการศึกษาที่มีความเหมาะสมกับโลกในศตวรรษที่ 21 จะต้องดำเนินการเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ทักษะ และประสบการณ์ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันการศึกษาต่อและการปฏิบัติหน้าที่การทำงาน ต้องมีการปรับเปลี่ยนเนื้อหา สารของการจัดการเรียนการสอนรวมทั้งแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็น กระบวนการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (กัญญกร เอี่ยมพญา, 2561)

การศึกษาในอนาคตไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป เพราะโลกเป็นโลกลักษณะใหม่ เป็นโลกในอนาคต การศึกษามี ลักษณะใหม่ตามไปด้วย โลกในอนาคตจะมีลักษณะ 7 ประการด้วยกัน คือ 1) เป็นโลกของเทคโนโลยี 2) เป็นโลกของการ คำขาย 3) เป็นโลกของโลกาภิวัตน์ 4) เป็นโลกของเมือง 5) เป็นโลกส่วนตัวของแต่ละคน 6) เป็นโลกของคนสูงอายุ 7) เป็นโลก ของสิ่งแวดล้อมหรือเป็นโลกที่นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และนักรบ หมี่แสน, 2560) การวิจัยอนาคตการณ์ เป็นการวิจัยยุคใหม่และมีนักวิจัยรุ่นใหม่จำนวนมาก โดยเฉพาะในประเทศที่มีความก้าวหน้าทางวิชาการให้ความสนใจกับการ วิจัยอนาคตการณ์เพื่อนำมาช่วยพัฒนาให้เกิดแนวคิด แนวทางต่าง ๆ และเป็นเครื่องมือการวิจัยสำหรับการวิจัยอนาคตการณ์ ที่จะเกิดขึ้นตามกาลเวลา (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2561) การศึกษาอนาคตจึงเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ เป็นทั้งวิทยาศาสตร์และ ศิลปศาสตร์ ใช้ทั้งความรู้เชิงตรรกะในการวิเคราะห์และจินตนาการที่ก้าวพ้นออกจากกรอบแนวคิดเดิม ๆ อนาคตศึกษายังมี ความเป็นพหุศาสตร์ สหศาสตร์และข้ามศาสตร์ไปพร้อมกัน (อภิวัฒน์ รัตนวราหะ, 2563)

การคาดการณ์ความเปลี่ยนแปลงในโลกยุคพลิกผันเป็นเรื่องยาก การที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะเป็นผู้นำ เปลี่ยนแปลงได้ จึงเป็นเรื่องที่ไม่ง่ายเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถวิเคราะห์สภาพการเปลี่ยนแปลง กำหนดการเปลี่ยนแปลงที่พึงประสงค์ที่ควรเกิดขึ้น แล้วนำมากำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ของผู้เรียน เพื่อนำมา เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีคุณภาพที่ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคพลิกผันได้ผ่านกลไกการบริหาร วิชาการซึ่งเป็นภารกิจหลักของการบริหารการศึกษา ซึ่งจะทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาก็คจะเป็นผู้นำผู้สร้างการเปลี่ยนแปลง ที่พึงประสงค์ของโลกในยุคพลิกผัน (สุกัญญา แซ่ม้อย, 2565) ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญกับการ บริหารงานวิชาการเป็นอย่างยิ่ง ส่วนงานด้านอื่น ๆ นั้น แม้จะมีความสำคัญเช่นเดียวกัน แต่เป็นเพียงส่วนส่งเสริมสนับสนุน ให้งานวิชาการดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารจะต้องสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดหมาย ของหลักสูตร การที่จะตรวจสอบว่าสถานศึกษาใด ผู้บริหารให้ความสำคัญต่องานวิชาการสามารถดูได้จากสถานศึกษา มีขอบเขตของงานวิชาการอย่างชัดเจน ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และแนวคิดใหม่ๆ ในการพัฒนางาน ครูมีความตระหนักและร่วมมือ กันพัฒนางานวิชาการอย่างจริงจัง สามารถนำปรัชญาของสถานศึกษาไปสู่การปฏิบัติตามโครงการต่าง ๆ ได้อย่างดีเยี่ยม และ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารจะบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องเข้าใจ ขอบข่ายงานวิชาการ รู้จักปัญหาที่เกิดขึ้นและหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังๆ เหล่านั้นให้หมดไป (มูนา จารง, 2560)

โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด เป็นโรงเรียนของรัฐสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายเปิดโรงเรียนอนุบาลขึ้นในจังหวัดต่าง ๆ ให้ครบทุกจังหวัด จังหวัดละ 1 โรงเรียน เพื่อเป็น ต้นแบบในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งทำให้ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากผู้ปกครองได้ส่งบุตรหลานเข้าศึกษาเป็น

จำนวนมาก โดยส่วนมากให้การส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ของลูกเป็นอย่างดี นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับการเตรียมความพร้อมครูและบุคลากรส่วนมากมีเพียงพอ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีและมีการแข่งขันสูง อย่างไรก็ตามโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดส่วนใหญ่ก็ยังพบปัญหาในระดับมากเหมือนกัน เช่น หลักสูตรสถานศึกษาที่กว้างเกินไป ไม่ทันสมัย ไม่เหมาะสมสอดคล้องกับนักเรียนในยุคการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจและสังคม การจัดการเรียนการสอนส่วนมากยังเน้นความรู้ความจำในหนังสือแบบเรียนและในห้องเรียน สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีไม่เพียงพอและไม่มีการนำมาใช้อย่างจริงจัง ครูผู้สอนยังใช้การวัดและประเมินผลแบบเดิม ๆ ปัญหาจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนมากเกินไป การใช้สื่อการเรียนการสอนแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกโรงเรียน และความแตกต่างระหว่างนักเรียนเก่งมากกับนักเรียนอ่อนมาก สมควรที่จะได้รับการพัฒนาส่งเสริมสนับสนุน ตลอดจนถึงการบริหารจัดการให้มีศักยภาพสูงมากยิ่งขึ้น

จากความเป็นมาและความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษานาฏภาพที่เป็นไปได้ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพราะเป็นโรงเรียนต้นแบบในการจัดการเรียนการสอน เป็นโรงเรียนหนึ่งเดียวในแต่ละจังหวัด ที่ได้รับการตอบรับอย่างดีจากผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน มีความพร้อม ความสะดวกในทุก ๆ ด้านมากกว่าโรงเรียนอื่น ๆ เพื่อให้โรงเรียนได้ปฏิรูปการศึกษา มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ใหม่ เพื่อเตรียมรับสถานการณ์ในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งนาฏภาพการบริหารตามขอบข่ายงานวิชาการที่ได้จากการสังเคราะห์ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนจากนักวิชาการที่มีความรู้สูง ได้ขอบข่าย 4 ด้าน คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนาการเรียนการสอน การพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี และการพัฒนาการวัดและประเมินผล นอกจากนี้ผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นทิศทางให้หน่วยงานทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ นำไปกำหนดนโยบาย กลยุทธ์ การส่งเสริมสนับสนุน ตลอดจนเป็นแนวทางที่ดีที่จะนำไปสู่การจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2 เพื่อศึกษานาฏภาพที่เป็นไปได้ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการวิจัยโดยใช้เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Future Research) การดำเนินการวิจัยกำหนดขั้นตอนออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

3.1 ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาสภาพปัจจุบันในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด จำนวน 15 โรงเรียน เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน (ฝ่ายวิชาการ) หัวหน้าฝ่ายวิชาการโรงเรียน และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2565 จำนวน 165 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scales) มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ที่ 0.97 และค่าความเชื่อมั่น (α - Coefficient) เท่ากับ 0.86 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.2 ระยะที่ 2 ศึกษาอนาคตภาพที่เป็นไปได้ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการศึกษาวิจัยโดยใช้เทคนิค EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 ขั้นตอนที่ 1 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ซึ่งมีประสบการณ์ในการบริหารงานวิชาการ มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ สามารถให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในอนาคตภาพได้ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้ 1) ผู้บริหารระดับสูงในสถาบันการศึกษาที่มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการจัดการศึกษา 2) อาจารย์ผู้ที่มีบทบาทในการให้คำปรึกษาหรือให้การศึกษา ชี้แนะแนวทางการจัดการศึกษาและเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับ 3) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา 4) ผู้อำนวยการโรงเรียนประถมศึกษา ที่มีประสบการณ์การบริหารโรงเรียนประถมศึกษาอย่างน้อย 10 ปี และเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับจำนวน โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structure Interview Questionnaires) สรุปวิเคราะห์เนื้อหาสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ และรวบรวมผลการวิเคราะห์ เพื่อให้ได้ข้อมูลมาจัดทำแบบสอบถามแนวโน้มที่เป็นไปได้ เพื่อนำไปทำ EDFR ในรอบที่ 1 ต่อไป

3.2.2 ขั้นตอนที่ 2 การทำ EDFR รอบที่ 1 เป็นการสรุปแนวโน้มและหาฉันทมติ (Consensus) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เชื่อถือได้ ข้อมูลมีการลดลงของความคลาดเคลื่อนน้อย ซึ่งผู้วิจัยจึงกำหนดจำนวนผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 21 คน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้ 1) กลุ่มกำหนดนโยบายการศึกษาชาติ 2) กลุ่มนักวิชาการ นักการศึกษา อาจารย์ ผู้ที่มีบทบาทในการให้คำปรึกษาหรือชี้แนะแนวทางการจัดการศึกษา และเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับ 3) กลุ่มผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา 4) กลุ่มผู้อำนวยการโรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) วิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลแล้วนำรายการแนวโน้มที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) อยู่ในระดับมากขึ้นไป มีค่ามัธยฐาน (Median) ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ไม่เกิน 1.50 ไปจัดทำแบบสอบถามยืนยันในการทำ EDFR รอบที่ 2 ต่อไป

3.2.3 ขั้นตอนที่ 3 การทำ EDFR รอบที่ 2 เป็นการยืนยันแนวโน้มที่เป็นไปได้มีความสอดคล้องกันจากผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิม โดยผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการทำ EDFR รอบที่ 1 มาจัดทำแบบสอบถามยืนยันแนวโน้ม แล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมแต่ละคนเพื่อยืนยันแนวโน้มตามความคิดเห็นของตนเองอีกรอบหนึ่งและทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความถี่ และค่าร้อยละ แล้วสรุปผลการยืนยันโดยรายการแนวโน้มต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญร้อยละ 85 ขึ้นไป

3.2.4 ขั้นตอนที่ 4 การเขียนอนาคตภาพ ผู้วิจัยเขียนอนาคตภาพจากแนวโน้มที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญร้อยละ 85 ขึ้นไป จะได้อนาคตภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) อยู่ในระดับมากขึ้นไป มีค่ามัธยฐาน (Median) ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ไม่เกิน 1.50 และได้รับการยืนยันร้อยละ 85 ขึ้นไป จำนวน 4 ภาพ ดังนี้

ภาพที่ 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ภาพที่ 2 ด้านการพัฒนาการเรียนการสอน

ภาพที่ 3 ด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี

ภาพที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผล

4. ผลการวิจัย

4.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมและรายด้าน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.50	0.17	มาก
2. ด้านการพัฒนาการเรียนการสอน	4.48	0.17	มาก
3. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี	4.56	0.22	มากที่สุด
4. ด้านการพัฒนาการวัดและประเมินผล	4.61	0.21	มากที่สุด
รวม	4.52	0.13	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพปัจจุบันในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.13) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการพัฒนาการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.21) รองลงมาเป็นด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.22) และด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.17) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดคือ ด้านพัฒนาการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.17)

4.2 ผลการศึกษานาคนาภาพที่เป็นไปไดในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า

4.2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จัดทำหลักสูตรที่เน้นทักษะพื้นฐานที่สำคัญคือ ทักษะการอ่านออกเสียง ทักษะการเขียน และทักษะการคิดคำนวณ ให้ความสำคัญในการวิเคราะห์ วิเคราะห์ การฟัง และที่เกี่ยวข้องกับสื่อต่าง ๆ เน้นทักษะภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ที่เป็นมาตรฐานสากล ให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นหลักสูตรแบบสหวิทยาการที่มีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ ความต้องการของผู้เรียนสามารถนำไปใช้กับชีวิตจริง มุ่งการแก้ปัญหา การตัดสินใจ ความคิดสร้างสรรค์และทักษะการคิดขั้นสูง ทักษะการนำไปใช้ การวิเคราะห์ และประเมินค่า มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ มีความท้าทายต่อการเรียนรู้เพิ่มการเรียนรู้นอกห้องเรียน เพิ่มบทบาทของผู้ปกครอง และแหล่งเรียนรู้ในชุมชน สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21

4.2.2 ด้านพัฒนาการเรียนการสอน ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน เน้นการปฏิบัติมากกว่าการจดจำเนื้อหาสาระ จัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการสอดแทรกความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาและการฝึกปฏิบัติ จัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย ตามความสนใจ ทำทหาย และนักเรียนมีส่วนร่วมสนับสนุน การสร้างความรู้ด้วยตนเอง จัดการเรียนการสอนรูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย ลดจำนวนชั่วโมง การเรียนในห้องเรียนเพิ่มการเรียนรู้นอกห้องเรียนจากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่สอดคล้องกับนิสัยของเด็กยุคใหม่ และจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายความร่วมมือจากผู้ปกครอง แหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน ชุมชน และอื่น ๆ เพื่อให้เกิดทักษะการเรียนรู้ ทักษะการคิด ทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี ทักษะการอ่าน เขียน และการคำนวณ ทักษะสังคมและสังคมข้ามวัฒนธรรม สามารถปรับตัวต่อสภาวะการเปลี่ยนแปลง และเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

4.2.3 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีผ่านเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่นำเสนอเนื้อหาสาระหลากหลายและทันสมัย น่าสนใจ ทำทหาย นักเรียนมีส่วนร่วม เกิดการเรียนรู้

อย่างรวดเร็ว สามารถสร้างความรู้ด้วยตัวเอง ผู้ปกครอง ชุมชน มีส่วนร่วมในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้ เพื่อให้
นักเรียนรู้เท่าทันข้อมูลสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เกิดทักษะชีวิตและทักษะอาชีพ

4.2.4 ด้านการวัดและประเมินผล ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ
สภาพจริง มีความยืดหยุ่น หลากหลายรูปแบบและแหล่งข้อมูล คำนึงถึงความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างระหว่าง
บุคคลของผู้เรียน วัดและประเมินผลทั้งความรู้ความเข้าใจ ทักษะ ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม และคุณลักษณะที่พึง
ประสงค์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ไม่ใช่นับวัดและประเมินความรู้ ไม่จำกัดลำดับผู้เรียน ไม่ใช้ระดับผลการเรียนเพียงอย่างเดียวผู้
ประเมินและผู้เรียนมีความสุข และนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการรายงานผลมากขึ้น

5. สรุปและอภิปรายผล

5.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดในภาคตะวันออก
เฉิงเหเนื่อ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการพัฒนาการวัดและประเมินผล
รองลงมาเป็นด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี และด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก
ในการบริหารโรงเรียนนั้นงานวิชาการเป็นงานหนึ่งที่ว่าป็นภารกิจหลักของการดำเนินการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
งานการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนาการเรียนการสอนการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี และการพัฒนา
การวัดและประเมินผล ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของงานวิชาการที่ประโยชน์สูงสุดเกิดขึ้นกับผู้เรียน เป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จ
และความสามารถของผู้บริหารโรงเรียน ตลอดจนเป็นไปตามความคาดหวังของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม
ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าคุณภาพของโรงเรียนพิจารณาจากคุณภาพของงานวิชาการ สอดคล้องกับ ญัตติพงษ์ ปริชานนทกุล (2563)
พบว่า การบริหารงานวิชาการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด
โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน และผลการวิจัยมีความคล้ายคลึงกับ
กฤษกร ไพคำนาม และสุรางคณา มัณยานนท์ (2565) ได้วิจัยการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ ของผู้เรียน
ในศตวรรษที่ 21 ของศูนย์เครือข่ายกุดบาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า
การบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

5.2 ผลการศึกษานาคนภาพในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดในภาคตะวันออก
เฉิงเหเนื่อ สรุปและอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีแนวโน้มที่จะเป็นไปได้ในอนาคต คือ จัดทำหลักสูตรที่เน้นทักษะ
พื้นฐานที่สำคัญ คือ ทักษะการอ่านออกเสียง การเขียน และการคิดคำนวณ ให้ความสำคัญในการวิเคราะห์ วิวิจารณ์ การฟัง
และที่เกี่ยวข้องกับสื่อต่าง ๆ เน้นทักษะภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ที่เป็นมาตรฐานสากล ให้ความสำคัญกับเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสาร เป็นหลักสูตรแบบสหวิทยาการที่มีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ ความต้องการ
ของผู้เรียน สามารถนำไปใช้กับชีวิตจริง มุ่งการแก้ปัญหา การตัดสินใจ ความคิดสร้างสรรค์และทักษะการคิดขั้นสูง ทักษะ
การนำไปใช้ การวิเคราะห์และประเมินค่า มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ มีความท้าทาย
ต่อการเรียนรู้ เพิ่มการเรียนรู้นอกห้องเรียน เพิ่มบทบาทของผู้ปกครอง และแหล่งเรียนรู้ในชุมชน สามารถพัฒนาผู้เรียน
ให้มีคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหลักสูตรสถานศึกษามีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา เป็นพิมพ์เขียว
ของการพัฒนาผู้เรียน เป็นแผนและมวลประสบการณ์ที่สำคัญเพื่อพัฒนาผู้เรียน เป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน
เป็นแผนการจัดการศึกษาโดยรวมของสถานศึกษาสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อวิศยา แสงทอง (2564) พบว่า ผู้บริหาร
สถานศึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรสถานศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานจัดทำ
และพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ครูบางท่านมีการศึกษาต่อทางด้านหลักสูตรและการสอน เพื่อนำความรู้มาพัฒนาในด้าน

การจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ครูมีประสบการณ์ในการทำงาน สามารถกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับจุดเน้นของสถานศึกษา จัดกระบวนการจัดการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ครูผู้สอนสามารถวิเคราะห์สาระการเรียนรู้จากหลักสูตรสถานศึกษา และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2.2 ด้านการพัฒนาการเรียนการสอน มีแนวโน้มที่จะเป็นไปได้ในอนาคต คือ ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน เน้นการปฏิบัติมากกว่าการจดจำเนื้อหาสาระจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการสอดแทรกความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาและการฝึกปฏิบัติ จัดการเรียนการสอนรูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย ตามความสนใจ ทำท่าย และนักเรียนมีส่วนร่วม สนับสนุนการสร้างความรู้ด้วยตนเองลดชั่วโมงการเรียนในห้องเรียนเพิ่มการเรียนนอกห้องเรียนจากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่สอดคล้องกับนิสัยของเด็กยุคใหม่ และจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายความร่วมมือจากผู้ปกครอง แหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน ชุมชน และอื่น ๆ เพื่อให้เกิดทักษะการเรียนรู้ ทักษะการคิด ทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี ทักษะการอ่าน การเขียน และการคำนวณ ทักษะสังคม และสังคมข้ามวัฒนธรรม สามารถปรับตัวต่อสภาวะการเปลี่ยนแปลง และเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้เนื่องจากในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต้องมีความสอดคล้องสัมพันธ์กับหลักสูตรสถานศึกษา ในการบริหารงานวิชาการผู้บริหารจึงควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูวางแผนและดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา ส่งเสริมให้จัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของทิตนา แชมมณี (2560) ที่ได้เสนอว่า การจัดการเรียนการสอนที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมนั้นคือ ต้องจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนได้เป็นผู้แสวงหาความรู้ ลงมือปฏิบัติ เผชิญปัญหาและการแก้ปัญหา ได้ฝึกคิด เรียนรู้ร่วมกับเพื่อน และการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560) ที่ได้เสนอไว้สรุปได้ว่า แนวทางการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ยังให้ความสำคัญกับทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และทักษะการคำนวณ ซึ่งถือเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความจำเป็นที่จะทำให้อ่านและเข้าใจเนื้อหาสาระของ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการสอดแทรกความรู้ความเข้าใจเข้าไปในเนื้อหาทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ฝึกทักษะการเรียนรู้ และนวัตกรรม มีการใช้นวัตกรรมเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อให้เกิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การสื่อสารและการร่วมมือ และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างนวัตกรรม ฝึกทักษะชีวิตและงานอาชีพ ทักษะสังคมและสังคมข้ามวัฒนธรรม ฝึกทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี และคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21

5.2.3 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี มีแนวโน้มที่จะเป็นไปได้ในอนาคต คือ ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีผ่านเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่นำเสนอเนื้อหาสาระหลากหลายและทันสมัย น่าสนใจ ทำท่าย นักเรียนมีส่วนร่วม เกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว สามารถสร้างความรู้ด้วยตัวเอง ผู้ปกครอง ชุมชน มีส่วนร่วมในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กเรียนรู้เท่าทันข้อมูลสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เกิดทักษะชีวิตและทักษะอาชีพ ทั้งนี้เนื่องจากในการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีมีความสำคัญมาก เพราะสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือเครื่องใช้หรือเทคนิควิธีการที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพให้

ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น อีกทั้งสังคมโลกในปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของโลกในศตวรรษที่ 21 การนำสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้จึงมีความสำคัญต่อผู้เรียน ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของผู้เรียนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560) ที่ได้อธิบายว่า เนื่องด้วยโลกปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จึงต้องมุ่งเน้นไปที่การปรับตัวที่รวดเร็ว มีการใช้นวัตกรรมเข้ามามีส่วนร่วม การสื่อสาร และการร่วมมือ และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างนวัตกรรมด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี มุ่งเน้นที่การรับรู้สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแล้วตอบสนอง การรู้เท่าทันสารสนเทศ การรู้เท่าทันสื่อ และการรู้ทันเทคโนโลยี

5.2.4 ด้านการพัฒนาการวัดและประเมินผล มีแนวโน้มที่จะเป็นไปได้ในอนาคต คือ ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้การวัดและประเมินผลการเรียนที่สอดคล้องกับสภาพจริง มีความยืดหยุ่น หลากหลายรูปแบบและแหล่งข้อมูล คำนึงถึงความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน วัดและประเมินผลทั้งความรู้ความเข้าใจ ทักษะ ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ไม่เน้นวัดและประเมินความรู้ ไม่จำกัดลำดับผู้เรียน ไม่ใช้ระดับผลการเรียนเพียงอย่างเดียว ผู้ประเมินและผู้เรียนมีความสุข และนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการรายงานผลมากขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่ทำให้ครูผู้สอนได้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ช่วยให้ทราบว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถอยู่ในระดับใด มีข้อบกพร่องหรือจุดที่ควรปรับปรุงในเรื่องใดบ้าง มีความถนัดหรือมีจุดเด่นเรื่องใด มีประโยชน์ต่อครูช่วยให้ครูมีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับตัวผู้เรียนว่ามีความรู้ความสามารถอยู่ในระดับใดอันจะนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครู มีประโยชน์ต่อผู้บริหารช่วยให้ผู้บริหารสามารถใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศประกอบการตัดสินใจในการวางแผนการจัดการศึกษาอย่างไร มีประโยชน์ต่อผู้ปกครอง ช่วยให้ผู้ปกครองได้เข้าใจและทราบถึงความรู้ความสามารถ ความถนัด จุดบกพร่องของผู้เรียน อันจะช่วยให้ผู้ปกครองสามารถส่งเสริมสนับสนุนผู้เรียนที่สอดคล้องกับความถนัด ความสามารถหรือสนใจของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของสร้อยญา จันทรชุกุล (2556) ได้ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับแนวคิดหลักการ และยุทธวิธีการประเมินผลเพื่อการเรียนรู้ไว้ว่า การประเมินเพื่อการเรียนรู้เพื่อมุ่งให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่มีคุณค่า 3 ลักษณะ คือ การให้ข้อมูลกระตุ้นการเรียนรู้ (Feed-up) การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) และการให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ต่อยอด (Feed-forward) ด้วยวิธีการประเมินที่หลากหลายเพื่อให้เข้าใจการเรียนรู้ของผู้เรียนในแง่มุมต่าง ๆ อย่างรอบด้านโดยครูเป็นผู้มีบทบาทหลักในการประเมิน การนำแนวคิดการประเมินเพื่อการเรียนรู้มาใช้ประกอบด้วย 8 ยุทธวิธี ได้แก่ 1) การกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ที่ชัดเจนและเข้าใจได้ 2) ให้ตัวอย่างงานที่ดีและไม่ดี 3) ให้ข้อมูลย้อนกลับ 4) การสอนให้ผู้เรียนประเมินตนเองและกำหนดเป้าหมาย 5) ออกแบบบทเรียนที่ตั้งอยู่บนเป้าหมายการเรียนรู้ที่สำคัญเพียงหนึ่งเดียว 6) บูรณาการการจัดการเรียนรู้และการประเมิน 7) สอนผู้เรียนให้มุ่งความสนใจในการปรับปรุงแก้ไข และ 8) ส่งเสริมผู้เรียนให้มีการสะท้อนตนเองและแบ่งปันการเรียนรู้

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

6.1.1 ควรที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลสารสนเทศในการวางแผน กำหนดนโยบายส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ ในการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพที่สอดคล้องกับอนาคตภาพต่อไป

6.1.2 อนาคตภาพในด้านการพัฒนาการเรียนการสอน มีแนวโน้มที่จะเป็นไปได้ คือ ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน เน้นการปฏิบัติมากกว่าการจดจำเนื้อหาสาระจัดการเรียนการสอน เชิงบูรณาการสอดคล้องความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาและการฝึกปฏิบัติ จัดการเรียนการสอนรูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย

ตามความสนใจ ทำทนาย และนักเรียนมีส่วนร่วม สนับสนุนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ลดชั่วโมงการเรียนในห้องเรียน
เพิ่มการเรียนนอกห้องเรียนจากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่สอดคล้องกับนิสัยของเด็กยุคใหม่ จึงเห็นควรที่โรงเรียน
อนุบาลประจำจังหวัด โรงเรียนประถมศึกษาอื่น ๆ ควรนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนงาน การดำเนินการตามแผนงาน
การส่งเสริมสนับสนุน เพื่อให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์และดำเนินการพัฒนาการ
บริหารงานวิชาการของโรงเรียนตามบริบทของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาอนาคตในการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศการเรียนการสอนของโรงเรียน
อนุบาลประจำจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

7. กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความรู้จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สงวนพงศ์ ขวณชม ประธานกรรมการ
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.อำนาจ อยู่คำ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำ ติดตาม ดูแล
ให้ข้อเสนอแนะ ตลอดจนให้ขวัญและกำลังใจในการดำเนินการวิจัย จนทำให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี ผู้วิจัย
ขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

8. รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กฤษฎกร ไพคำนาม และสุรางคณา มัณยานนท์. (2565). การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน
ในศตวรรษที่ 21 ของศูนย์เครือข่ายกุดบาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1.
วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2(1), 55-67.
- กัญญกร เอี่ยมพญา. (2561). การพัฒนาวิชาชีพครู. กรุงเทพฯ: 21 เซนจูรี.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2560). การศึกษาระบบฐานโลกาภิวัตน์: กรณีการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
<http://drdancando.com/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A8%E0%B8%B6%E0%B8%81%E0%B8%A9%E0%B8%B2%E0%B8%9A%E0%B8%99%E0%B8%90%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B9%82%E0%B8%A5%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A0%E0%B8%B4%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%92/>
- ณัฐพงษ์ ปรีชานนทกุล. (2563). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด (วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, จันทบุรี.
- ทิตินา แคมมณี. (2560). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 8).
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ และนันทกร หมีแสน. (2560). ความเป็นครูและการพัฒนาครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มูนา จารง. (2560). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะครูผู้สอนในศูนย์เครือข่ายตลิ่งชัน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 2 (สารนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัย
ราชภัฏยะลา, ยะลา.
- สร้อยญา จันทร์ชูสกุล. (2561). แนวคิด หลักการ และยุทธวิธีในการประเมินผลเพื่อการเรียนรู้. วารสารการวัดผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 24(1), 14-28.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21*.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2565). *การบริหารวิชาการที่ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคพลิกผัน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2561). *ศาสตร์ว่าด้วยการวิจัยอนาคตการณ์ I*. กรุงเทพฯ: สามลดา.

อภิวัฒน์ รัตนวราหะ. (2563). *อนาคตศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ลีออคอินดีไซน์เวิร์ค.

อวิศยา แสงทอง. (2564). *การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนวัดจันทราวาส (ศุขประสารราษฎร์) (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.